

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 274
din 14.06.2023

Dosar nr: 323/2022

Petiția nr: 3433/16.05.2022

Petent [redacted] **prin apărător ales**

Reclamat: Wizz Air Hungary Zrt – Sucursala Otopeni

Obiect: refuz îmbarcare cetățean non-UE, pentru zbor Italia, pe motiv lipsă viză

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1. [redacted] **prin apărător ales avoca** [redacted] **cu sediul în mun.**
Deva, str [redacted] **, jud. Hunedoara**

Numele și sediul reclamatului

2. **Wizz Air Hungary Zrt–Sucursala Otopeni prin apărători ales** [redacted]
Cabinet Avocat cu sediul în București [redacted] **, sector**
1, 011421

II. Obiect și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul, cetățean libanez, rezident pe termen lung în UE, căsătorit cu persoană de cetățenie română, reclamă faptul că, în data de 19.04.2022, reclamatul a refuzat îmbarcarea pentru zbor Italia pe motiv că este cetățean non-UE și nu are viză pentru țara de destinație.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Părțile au fost citate pentru data de 05.07.2022 (filele 43-44 din dosar) la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

6. Procedura legal îndeplinită.

7. La audieri s-a înmănat petentului punctul de vedere formulat de către partea reclamată.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

8. Prin petiția înregistrată la CNCD cu nr. 3433/16.05.20222, petentul, cetățean libanez, rezident pe termen lung în UE, cu drept de muncă, căsătorit cu persoană de cetățenie română, reclamă faptul că, în data de 19.04.2022, reclamatul a refuzat îmbarcarea pentru zbor Italia pe motiv că este cetățean non-UE și nu are viză pentru țara de destinație. Astfel, petentul consideră că a fost discriminat datorită naționalității atunci când angajații Companiei Aeriene WIZZAIR, nu i-au permis îmbarcarea în aeronavă, nr. zborului W63549, pe ruta Timișoara-Bari.

9. Petentul arată că, înainte de a face rezervarea biletelor, a studiat care sunt condițiile și documentele necesare pentru a călători, iar obligativitatea vizei nu era prevăzută ca și condiție, dacă urma să călătorească împreună cu membrii familiei, care sunt cetățeni UE.

10. În dimineața de 19.04.2022, angajații companiei aeriene, cu ocazia verificării bagajului de cală, i-au comunicat că solicită viză pentru a se imbarca în aeronavă. Petentul a prezentat toate documentele care atestă că are rezidență pe termen lung, că persoanele care îl însoțesc sunt soția acestuia, copilul, mama soției și concubinul mamei soției, și că nu are nevoie de viză dacă este acompaniat de membrii familiei care sunt din UE, însă i-a fost refuzată îmbarcarea, în plus angajații companiei aeriene au avut un comportament neadecvat, amenințându-l că vor chema poliția dacă nu pleacă de la locul de îmbarcare. La solicitarea petentului a venit la locul de îmbarcare și polițiștii de frontieră din aeroport, care nu au avut obiecțiuni la îmbarcare, menționând că actele petentului sunt în regulă și nu este necesară viza de intrare în Italia pentru petent, dar angajata reclamatului a refuzat să poarte o discuție cu polițistul de frontieră sub pretextul că aceasta este politica Companiei Aeriene WIZZAIR și nu îi va permite îmbarcarea. Petentul a încercat să discute și cu alți angajați ai Companiei Aeriene Wizzair, dar a întâmpinat un refuz categoric și o atitudine ostilă.

Din cauza refuzului de îmbarcare, petentul și familia sa au pierdut suma de 3.187 lei reprezentând prețul biletelor de avion, fiind obligați astfel la cheltuieli suplimentare în suma totală de 3.435,32 lei, respectiv suma de 2.351,26 lei contravaloarea combustibilului de la Timișoara la Bari (Italia) și 1.084,06 lei reprezentând contravaloarea cazării, ca urmare a opririlor efectuate în Italia și Slovenia, în plus familia a fost extrem de dezamăgită că a pierdut excursia planificată și speriată de modul în care i s-a refuzat îmbarcarea, ca și unei "persoane non-grata", datorită naționalității pe care o are. Cu toate că a mai călătorit cu alte companii de zbor împreună cu familia nu a mai avut incidente de acest fel.

A solicitat angajaților WIZZAIR un înscris din care să rezulte refuzul acestora la îmbarcare și motivul pentru care nu i s-a permis accesul în avion, primind un refuz în acest sens. Ulterior a solicitat restituirea contravalorii biletelor de avion ca urmare a anulării de către reclamată a rezervării, răspunsul a fost că nu este eligibil.

11. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr.785/05.02.2020, petentul reiterează cele menționate în petiție.

În susținerea petiției petentul a depus declarațiile persoanelor care l-au însoțit, respectiv soția, mama acesteia și concubinul mamei soției (filele 21-25 din dosar).

Prin concluziile scrise (filele 136-151 din dosar) petentul este de opinie că partea reclamată are calitate procesuală pasivă deoarece este constituită conform legii, raportat

la dispozițiile Înaltei Curți de Casație și Justiției potrivit Deciziei nr. 275/2018 care a apreciat că: „noțiunea de sediu prevăzută de art. 269, alin. 2 Codul muncii nu se referă numai la sediul principal al persoanei juridice, ci și la sediul secundar, cum este cel al unei sucursale, ce are capacitate procesuală de folosință și de exercițiu”.

De asemenea, a indicat Consiliului în cazul în care se va admite lipsa calității procesuale pasive a reclamatei să fie introdus în cauză societatea Wizz Air Hungary Zrt Budapesta-Ungaria.

Sușținerile reclamatului

Sușținerile WizzAir Hungary Zrt și WizzAir Hungary LTD. Budapest - Sucursala Otopeni

12. Cu privire la Petiția nr. 3433/16.05.2022 formulată de petent reclamatul **solicită următoarele:**

a. Admitere a excepției de lipsă a calității procesuale de folosință a părții reclamate Wizz Air - Sucursala Otopeni și respingerea petiției ca fiind formulată împotriva unei părți reclamate lipsită de capacitate procesuală de folosință, și în subsidiar lipsa calității procesuale pasive a Sucursalei Otopeni având în vedere ca aceasta nu a fost parte a contractului de transport aerian încheiat cu pasagerul;

b. Pe fond, susține că nu se întrunesc elementele constitutive ale vreunei fapte de discriminare, potrivit Art. 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată din următoarele motive:

- conform celor susținute în petiție, la 19.04.2022, pe Aeroportul Timișoara, petentului i s-ar fi refuzat îmbarcarea pe zborul companiei Wizz Air pe ruta Timișoara-Bari, Italia, întrucât acesta nu deținea o viză pentru a călători din România în Italia și nu deținea documentele de călătorie corespunzătoare care să îi permită să călătorească din Romania către destinația Italia;

- pretinsul caz de discriminare (în fapt neîndeplinirea condițiilor de călătorie - lipsa viza, și lipsa de documente de călătorie corespunzătoare care să justifice scutirea de viză) se referă la petent, cetățean libanez și membru de familie (soț) al unui cetățean român.

13. Ca și anexe la petiție, au fost depuse printre altele, copii ale următoarelor documente ale petentului:

- copie pașaport valabil emis de Liban, neavând aplicată vreo viză pentru Italia;
- permis de ședere pe termen lung (**NU este „Carte de Rezidenta pentru membru de familie al unui cetățean UE”**) emis de autoritățile romane pentru petent;
- rezervarea având cod de confirmare [REDACTAT] privind zborul [REDACTAT], la care petentul nu a depus copii ale tichetelor de îmbarcare care să confirme efectuarea operațiunii de check-in, deși operațiunea de check-in se efectuează online, înainte de prezentarea la aeroport;
- operatorul aerian care a efectuat zborul W6 3549 Timișoara - Bari este WIZZ Air Hungary Zrt (denumire în limba engleză Wizz Air Hungary Ltd), o societate înregistrată și funcționând în Ungaria;
- Wizz Air are înregistrată o sucursală în Romania, WIZZ Air Hungary Limited Budapest
- anexează Extras privind Sucursala din baza de date Recom Online a Registrului Comerțului (**Anexa 2**);

- sucursala nu este implicată în operațiunile aeriene de zbor și nici în relația contractuală dintre pasageri și operatorul aerian Wizz Air; sucursala nu îndeplinește nicio funcție de reprezentare a companiei mama Wizz Air în relația cu pasagerii;

- sucursala nu are personalitate juridica proprie, prin urmare petitia care face obiectul dosarului nu poate privi activitatea Sucursalei, care nu poate fi parte reclamată;

14. Operațiunile de handling la sol, inclusiv serviciile privind pasagerii, cum ar fi efectuarea formalităților de check-in și îmbarcare, nu sunt efectuate de către personalul angajat al Wizz Air sau al Wizz Air - Sucursala Otopeni, ci de terți prestatori de servicii de handling. Astfel de terți prestatori de servicii pot să fie direct aeroporturile respective (care pot furniza astfel de servicii de handling) sau o companie specializată de handling care operează pe respectivul aeroport.

15. Pe Aeroportul Timișoara, serviciile de handling pasageri sunt îndeplinite pentru Wizz Air de furnizorul Menzies Aviation, una dintre cele mai mari companii specializate de servicii la sol din domeniul aviatic. Așadar, agenții de handling de la sol nu erau angajați sau prepuși ai Wizz Air, ci angajați ai Menzies Aviation.

16. Agenții de handling de la sol sunt tinuți, pe de o parte, să respecte regulile din Manualul de manipulare/deservire la sol al fiecărei companii aeriene pentru care prestează servicii, iar, pe de altă parte, reglementările aplicabile privind condițiile de călătorie între diverse țări. În cazul de față, sunt incidente reglementările privind condițiile de călătorie dintre România (țara membră UE, dar care nu este parte a spațiului Schengen) și destinația finală Italia (țara membră UE și membră a spațiului Schengen).

17. Sunt eronate mențiunile din petiție, prin care petentul susține că, motivul refuzului de îmbarcare ar fi cel al naționalității acestuia.

18. Refuzul la îmbarcare a fost cauzat nu de vreun considerent legat de naționalitatea sau originea petentului, ci de faptul că petentul nu a prezentat documente de călătorie corespunzătoare care să îi permită călătoria la bordul aeronavelor Wizz Air către destinația Italia.

19. Astfel, petentul NU a prezentat nicio viză pentru Italia și nici singurul document care în situația sa ar fi putut elimina cerința de prezentare a vizei, respectiv să prezinte un permis de ședere pentru membrul de familie al unui cetățean UE prevăzut de Art. 10 din Directiva (CE) 2004/38.

20. Orice susțineri ale petenților privind eventuale excepții anterioare (oricum nedovedite) de la cerința vizei pentru petent nu au relevanță pentru analiza petiției din prezenta cauză, întrucât ceea ce se reclamă prin petiție este o pretinsă discriminare manifestată punctual prin refuzul de îmbarcare din 19.04.2022, în sensul că refuzul de îmbarcare la zborul din 19.04.2022 ar fi avut la bază criteriul naționalității petentului.

II. lipsa capacității procesuale de folosință a wizz air - sucursala otopeni și în subsidiar lipsa calității procesual pasive a sucursalei având în vedere că aceasta nu a fost parte a contractului de transport aerian încheiat cu pasagerul

21. Lipsa capacității procesuale de folosință poate fi invocată în orice stare a unei proceduri jurisdicționale sau administrativ jurisdicționale. Petitia a fost formulată împotriva și comunicată către Wizz Air Sucursala Otopeni. Petitia NU a fost formulată de petent împotriva Wizz Air Hungary Zrt (Ltd.), astfel, partea reclamată este Wizz Air Sucursala Otopeni, însă aceasta nu întrunește condiția de a fi o persoană, condiție prevăzută în Art. 6 al Procedurii interne de soluționare a petitiilor și sesizărilor din 11.04.2008 emisă de CNCD ("Procedura").

22. Potrivit Art. 43 din Legea Societăților Comerciale **"sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților și se înregistrează, înainte de începerea activității lor, în registrul comerțului din județul în care vor funcționa."** Astfel, sucursala nu are aptitudinea de a avea drepturi și obligații proprii fiindcă nu deține capacitate civilă de folosință și nici un patrimoniu propriu, drepturile și obligațiile atribuite sucursalei sunt de fapt ale societății-mamă, **orice obligație se poate naște doar în patrimoniul societății mamă.**

23. **In plus**, Sucursala nu este operator aerian, nu deține Certificat de Operator Aerian (Air Operator Certificate - AOC). **Activitățile de transport aerian nu pot fi desfășurate fără AOC.**

Registrul operatorilor aeriени autorizați/certificați de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română (AACR) se regăsește pe site-ul acesteia la adresa: <https://www.caa.ro/uploads/pages/RegOPS.pdf>

Nici Wizz Air, nici Sucursala nu se regăsesc în acest registru. Wizz Air (i.e. Wizz Air Hungary Zrt), compania mama din Ungaria, deține AOC eliberat de autoritățile competente din Ungaria.

24. Orice bilet de zbor achiziționat pentru zborurile Wizz Air operate din Romania implică un contract de transport aerian încheiat cu Wizz Air Hungary Zrt.(Ltd). Chiar dacă petenții ar fi achiziționat biletele de zbor prin intermediul unui intermediar, i.e. Vola.ro, petenților, ca pasageri, le sunt aplicabile Condițiile Generale de Transport ale Wizz Air, versiunea în vigoare la data zborului, **19.04.2022**, fiind prezentată în Extras în **Anexa 3** la punctul de vedere - condiții generale de transport care reprezintă contract de transport aerian cu Wizz Air, cu care pasagerul a fost de acord la data achiziționării biletului. Biletele de avion Wizz Air se pot achiziționa fie electronic, fie prin intermediul unor agenții de turism, care doar prestează un serviciu pentru pasager, pentru ca și agențiile, la rândul lor, achiziționează biletele pentru zborurile Wizz Air tot electronic, folosind platforma de vânzări de bilete disponibilă pe site-ul Wizz Air www.wizzair.com

La fel ca în cazul tuturor vânzărilor online, nu se poate achiziționa biletul Wizz Air fără ca pasagerul (cumpărătorul) să menționeze în mod expres (prin bifarea unor rubrici corespunzătoare în procesul de achiziție online a biletului) ca este de acord cu Condițiile Generale de Transport ale Wizz Air.

25. Ca și în cazul exercitării unei acțiuni civile, una dintre condițiile exercitării unei proceduri administrativ-jurisdicționale împotriva unei părți reclamate este capacitatea procesuală de folosință a acesteia.

Intr-o acțiune civilă, această condiție trebuie să fie îndeplinită la momentul la care se verifică de către instanță condițiile de exercitare a acțiunii civile, și anume la momentul introducerii cererii de chemare în judecată. Așa cum reiese din Art. 56 (1) și (2) din Codul de Procedură Civilă (CPC), "poate fi parte în judecată orice persoană care are folosința drepturilor civile", "cu toate acestea, pot sta în judecată asociațiile, societățile sau alte entități fără personalitate juridică, dacă sunt constituite potrivit legii".

Similar, într-o procedură administrativ-jurisdicțională, ar putea fi parte reclamată orice persoană care are folosința drepturilor civile.

Al doilea alineat al Art. 56 CPC reglementează o excepție în sensul că asociațiile, societățile sau alte entități fără personalitate juridică pot sta în judecată, dacă sunt constituite potrivit legii.

Altfel spus, legea acordă, în anumite limite, capacitate procesuală de folosință unor asociații, societăți sau entități, care sunt constituite potrivit legii, fără ca acestea să aibă personalitate juridică.

Excepția prevăzută de Art. 56 (2) CPC este de stricta interpretare și aplicare, pot fi parte în proces numai entitățile juridice indicate în textul Art.56 (2) CPC, și anume asociațiile, societățile sau alte entități fără personalitate juridică, dacă sunt constituite potrivit legii, iar nu oricare alte entități juridice lipsite de capacitate procesuală de folosință.

26. Or, sucursala, așa cum au arătat mai sus, reprezintă un dezmembrământ fără personalitate juridică al unei societăți comerciale. Sucursala NU este persoana, nu are personalitate juridică.

Sucursala nu se încadrează nici în categoria entităților fără personalitate juridică menționată de Art. 56 (2) CPC, în această categorie încadrându-se, spre exemplu, asociațiile familiale sau întreprinderea individuală.

Sucursala face parte din structura organică a societății mamă - singura care deține calitatea de subiect de drept.

27. În prezenta cauză, Wizz Air Hungary Ltd. Budapest - Sucursala Otopeni nu îndeplinește condițiile prevăzute de Art. 56 alin.2 CPC, aceasta nefiind nici asociație, nici societate și nici entitate în sensul acelor dispoziții, ci un dezmembrământ fără personalitate juridică al unei societăți comerciale.

12.11. Mai exact, conform prevederilor Art. 43 alin.1 al Legii nr.31/1990 „sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților comerciale și se înregistrează, înainte de începerea activității lor în registrul comerțului din județul în care vor funcționa”.

Sucursala nu are aptitudinea de a avea drepturi și obligații proprii fiindcă nu deține capacitate civilă de folosință și nici un patrimoniu propriu, drepturile și obligațiile atribuite sucursalei sunt de fapt ale societății-mamă, orice drept și orice obligație se poate naște doar în patrimoniul societății mamă și doar în cazul existenței unui mandat acordat de societatea-mamă pentru încheierea actului.

Este evident că sucursala unei societăți nu este asociație și nici societate.

28. În categoria societăților lipsite de capacitate de folosință se află, de exemplu, societatea fără personalitate juridică prevăzută de Art. 1881 alin.3 Codul Civil, care poate fi reprezentată în concret de societatea simplă sau de alt tip de societate reglementat de lege și lipsit de personalitate juridică.

29. De asemenea, potrivit Art. 1893 Codul Civil, societățile supuse condiției înmatriculării conform legii și rămase neînmatriculate, precum și societățile de fapt sunt assimilate societăților simple, astfel încât acestea sunt vizate de Art. 56 alin.2 C.pr.civ. în măsura în care sunt constituite potrivit legii.

De asemenea, sucursalele nu sunt nici **entități** fără personalitate juridică, în această categorie fiind incluse persoanele fizice autorizate, asociațiile familiale sau întreprinderea individuală, care sunt forme de exercitare a unor activități lucrative.

30. De asemenea, pot fi incluse în această categorie diferitele forme de exercitare a profesiilor liberale, atunci când nu le este recunoscută personalitatea juridică (cabinete medicale, cabinete de avocat etc., când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege). Sucursala unei societăți comerciale, spre deosebire de filiala acesteia, este o structură exterioară fără personalitate juridică, care face parte din structura organică a societății primare fondatoare, singura care deține calitatea de subiect de drept.

Altfel spus, sucursala se analizează ca un dezmembrământ, o modalitate de descentralizare a activității societății-mama care o patronează. **Sucursala este subordonată societății primare atât economic, cât și juridic.**

31. De altfel, **atunci când legea de procedură a dorit să se refere expres la dezmembrămintele unei societăți a făcut referire expresă la acestea, spre exemplu la Art.109 CPC**, text imediat anterior unui articol care se referă la noțiunile utilizate și de Art 56 alin.2 CPC, fiind evident că legiuitorul analizează și tratează distinct dezmembrămintele de asociații, societăți sau alte entități fără personalitate juridică.

32. Având în vedere cele arătate, se observă și că nu există nicio justificare procesuală pentru a chema ca parte reclamată în procedura administrativ-jurisdicțională în fața CNCD sucursala unei societăți comerciale, în loc de societatea mamă.

33. În sensul celor de mai sus, anexează în copie Sentința Civilă nr. 5149/09.07.2020 emisă de Judecătoria Iași, **nepublicată** (Anexa 4), **confirmată în apel prin Decizia nr. 1262/22.04.2021 a Tribunalului Iași, definitivă** (Anexa 5). Și alte instanțe s-au pronunțat în același sens, i.e. Sucursala nu putea avea calitatea de pârâtă în condițiile în care nu are capacitate de folosință, spre exemplu Tribunalul Suceava - Secția a II-a Civilă, Decizia nr. 624/18.05.2021 în dosar nr. 25277/94/2019 (declinat), definitivă, republicată (**Anexa 6**). De reținut că, în doctrină s-a afirmat că sucursala exercită în raporturile cu terții o funcție de mandat (cu sau fără reprezentare) în limitele împuternicirii primite de la societatea- mamă prin actul de înființare sau printr-un act ulterior, precum și faptul că sucursala poate încheia acte juridice în limitele mandatului primit, fie în numele societății mame, fie în nume propriu, dar pe socoteala firmei primare. Concluzionând, că **doar societatea- mamă are aptitudinea de a avea drepturi și obligații proprii sucursala fiind un dezmembrământ fără personalitate juridică al acesteia**, toate drepturile și obligațiile atribuite sucursalei sunt de fapt ale societății-mamă, orice drept și orice obligație nascându-se în patrimoniul societății mamă, sucursala neputând încheia acte sau dobândi sub aspect material drepturi în nume propriu. "

Așa fiind, instanța de apel în mod corect a admis excepția lipsei capacității de folosință a sucursalei conform prevederilor în materie astfel cum s-a arătat în considerentele mai sus expuse. "

34. Astfel, **Sucursala nu putea avea calitatea de parte reclamată/pârâtă în prezenta cauză în condițiile în care nu are capacitate de folosință**, care este formată din toate drepturile civile pe care persoana juridică le poate dobândi și din obligațiile pe care și le poate asuma, a cărui început coincide cu momentul dobândirii personalității juridice.

35. Față de cele de mai sus consideră că petiția este formulată împotriva unei entități care nu are capacitate de folosință, și nu poate sta în procedura administrativ-jurisdicțională în calitate de parte reclamată.

36. Potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), două criterii permit să se stabilească dacă o acțiune în justiție referitoare la exploatarea unei sucursale prezintă o legătură cu un stat membru. Pe de o parte, noțiune de "sucursala" presupune existența unui centru al operațiunilor care se manifesta în mod permanent către exterior ca o extensie a unei entități-mama. Acest centru trebuie să fie dotat cu o conducere (locală, în statul membru - n.n.) și să fie echipat din punct de vedere material pentru a negocia cu terții, care nu mai trebuie astfel să se adreseze societății-mamă. **Pe de altă**

parte, litigiul trebuie să privească fie acte referitoare la exploatarea unei sucursale, fie angajamente asumate de aceasta în numele entității-mamă, în cazul în care acestea din urmă trebuie executate în statul în care este situată respectiva sucursală - **a se vedea jurisprudența CJUE** - Hotărârea din 19 iulie 2012, **Mahamdia, C-154/11**, EU:C:2012:491, punctul (48) și jurisprudența acolo citată, precum și Hotărârea din 5 iulie 2018, **flyLAL - Lithuanian Airlines, C-27/17**, EU:C:2018:533, punctul (59) și jurisprudența acolo citată.

37. Or, în prezenta cauză, nu sunt întrunite niciuna din respectivele condiții:

- Acțiunea nu privește exploatarea unei sucursale, întrucât **Sucursala Otopeni nu este operator aerian**, nu este transportatorul aerian în relația cu pasagerii și nu este implicată în niciun fel în relația juridică dintre Wizz Air și pasageri;
- Sucursala Otopeni nu este un centru al operațiunilor în ceea ce privește raporturile juridice cu pasagerii, nu vinde bilete către pasageri, NU gestionează reclamații sau plângeri, NU are nicio relație juridică cu pasagerii;
- **Actele reclamante în petiție nu privesc activitatea Sucursalei Otopeni sau acte referitoare la exploatarea Sucursalei**, și nici eventuale angajamente asumate de Sucursală în numele entității-mamă, care ar trebui executate în România, i.e. statul în care este situată Sucursala.
- Astfel, **Sucursala nu putea avea calitatea de pârâtă în prezenta cauză în condițiile în care nu are capacitate de folosință**, care este formată din toate drepturile civile pe care persoana juridică le poate dobândi și din obligațiile pe care și le poate asuma, a cărui început coincide cu momentul dobândirii personalității juridice.

38. Existența sucursalei nu presupune o funcție de intermediar, de mandatar între societatea-mamă și partenerii ei contractuali, **în lipsa unui mandat concret și efectiv acordat de societatea mamă**. Or în cazul de față, Sucursala nu a avut și nu are niciun mandat din partea Wizz Air. În plus, contractul de transport cu pasagerii se încheie direct de către aceștia cu Wizz Air. Operatorul zborului este Wizz Air și nu Sucursala acesteia. Astfel, nu există niciun element care să sugereze implicarea Sucursalei în relația dintre Wizz Air și pasageri. În conformitate cu prevederile legale în vigoare, obiectul de activitate al Sucursalei reflecta obiectul de activitate al societății mama, cunoscut fiind că sucursala nu ar putea desfășura alte activități decât cele incluse în obiectul de activitate al societății mama.

39. Dar, deși Sucursala Wizz Air are obiect principal de activitate Codul CAEN 5110 - Transporturi aeriene de pasageri, se observă că aceasta activitate nu este inclusă printre activitățile pe care Sucursala este autorizată să le desfășoare - **a se vedea pagina 4 a Extrasului RECOM anexat ca Anexa 2 care menționează activitățile pentru care Sucursala este autorizată să desfășoare activități**. Astfel, **Sucursala Wizz Air nu este autorizată să desfășoare activități de transporturi aeriene de pasageri**. Faptul că sucursala are activități generatoare de profit nu înseamnă că aceasta desfășoară transporturi aeriene, sau că ar avea o legătură directă cu pasagerii.

40. Astfel, pentru a îndeplini funcția de mandatar, Sucursala ar fi trebuit să aibă un mandat în baza căruia să acționeze în relația cu pasagerii. Or un asemenea mandat nu există, Sucursala nu a fost parte a niciunui contract cu pasagerii, nu a primit instrucțiuni de la societatea mama în acest sens, și nu există nicio indicație în sens contrar. **Pasagerii cumpără bilete direct de pe website-ul Wizz Air, detinut de operatorul aerian, și nu de Sucursala**. Simpla înregistrare a Sucursalei în Registrul Comerțului nu este suficientă

pentru a deduce existența unui mandat de a acționa în numele societății mamă în general, în orice situație. Sucursala ar putea acționa în numele societății mama în condițiile unui mandat expres în acest sens.

41. Mai mult, în măsura în care Sucursala ar fi avut un așa zis mandat, contractele de transport ar fi trebuit încheiate prin Sucursala, or așa cum am arătat, Sucursala nu a fost parte la nicio relație contractuală.

Pe de altă parte, dacă Sucursala acționează ca "intermediar", este evident că aceasta NU este titulara drepturilor și obligațiilor, iar în acest context, petentul ar fi trebuit să formuleze petiția împotriva titularului drepturilor și obligațiilor contractului de transport, și nu a intermediarului, cu care de altfel pasagerul nu a încheiat contractul de transport, și nu are nicio altă relație juridică.

42. La nivel de noțiune, calitatea procesuală reprezintă identitatea dintre părțile procesului și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. Mai precis, legitimarea procesuală înseamnă că numai acea persoană care are calitate procesuală poate fi parte în proces, adică trebuie să justifice un drept sau o obligație pentru a participa în calitate de parte la procesul civil. Or Sucursala Wizz Air nu are nicio relație contractuală cu pasagerul, și implicit nu are nicio obligație față de acesta.

III. Cadrul legal relevant privind documentele și condițiile de călătorie (transport aerian de pasageri) din România în Italia în cazul unui cetățean non-ue membru de familie (sot) al unui cetățean român

III.1 Clarificări cu privire la regimul scutirii obligativității deținerii vizei de către membrii de familie a cetățenilor UE recunoscut de Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European. Diferitele permise de ședere recunoscute de către Directiva 2004/38 și legea română și efectele lor juridice în materie de viză

43. Art. 5 din Directiva 2004/38 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora **Directiva 2004/38")** prevede următoarele:

"(2) Membrii de familie care nu au cetățenia unui stat membru li se cere numai să posede o viză de intrare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 sau, dacă este cazul, cu legislația internă. În sensul prezentei directive, deținerea permisului de ședere valabil menționat la articolul 10 scutește membrii de familie de obligația de a obține o viză.

Statele membre acordă acestor persoane toate facilitățile pentru a obține vizele necesare. Aceste vize se eliberează gratuit, în cel mai scurt termen și pe baza unei proceduri accelerate.

(3) Statul membru gazdă **nu** aplică ștampila de intrare sau de ieșire în pașaportul membrilor de familie care nu au cetățenia unui stat membru, dacă aceștia prezintă permisul de ședere menționat la articolul 10. "

Art. 10 din aceeași Directiva 2004/38 prevede:

"(1) Dreptul de ședere al membrilor de familie ai unui cetățean al Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru se confirmă prin eliberarea unui **document intitulat „Permis de ședere de membru de familie pentru un cetățean al Uniunii** în termen de cel mult șase luni de la data la care aceștia prezintă cererea. O confirmare a depunerii cererii pentru permisul de ședere se eliberează imediat. "

44. În ceea ce privește valabilitatea permisului menționat la Art. 10 din Directiva 2004/38, Art. 11 din aceeași Directiva 2004/38 menționează că:

„(1) Permisul de ședere prevăzut la articolul 10 alineatul (1) este valabil timp de cinci ani de la data eliberării sau pe perioada prevăzută de ședere a cetățeanului Uniunii, în cazul în care această perioadă este mai mică de cinci ani.”

45. Astfel, singurul document recunoscut de către legiuitorul european ca instituind un regim derogatoriu de la obligativitatea deținerii vizei de către resortisanții unor țări terțe ce dețin calitatea de membri de familie ai unor cetățeni UE este reprezentat de către acest *„Permis de ședere de membru de familie pentru un cetățean al Uniunii”* — **orice alt document sub titulatura de „permis de ședere” eliberat de către autoritățile naționale ale statelor membre neconducând la scutirea de la obligația deținerii vizei de către cetățenii non-UE.**

46. Procedura de eliberare a acestor Permise de ședere de membru de familie pentru un cetățean al Uniunii a fost transpusă în legislația națională prin dispozițiile OUG nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene (**“OUG 102/2005”**).

Astfel, potrivit legii române, terminologia utilizată de către legiuitor pentru a se referi la „Permisul de ședere de membru de familie pentru un cetățean al Uniunii” este aceea de „Carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii Europene” — sintagmă în mod voit diferită pentru a evita confuziile între acest document special și „permisele de ședere” eliberate conform legislației naționale oricărui străin.

47. În acest sens, potrivit dispozițiilor Art. 16 din OUG nr. 102/2005:

“(1) În vederea luării în evidență și eliberării cărții de rezidență, membrii de familie prevăzuți la art. 12 alin. (2) trebuie să depună la sediul formațiunii teritoriale competente a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 3 luni de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de următoarele documente:

- a) pașaport valabil;
- b) actul de stare civilă care atestă existența căsătoriei sau, după caz, documentul care atestă legătura de rudenie cu cetățeanul Uniunii Europene, în condițiile art. 9 alin. (6).

(...)

(4) La depunerea cererii prevăzute la alin. (1) organele competente eliberează solicitantului o adeverință care face dovada dreptului de rezidență până la eliberarea cărții de rezidență. Cartea de rezidență va fi eliberată. În cel mult 90 de zile de la depunerea cererii.

(...)

(6) Dacă, pe baza verificărilor prevăzute la alin. (5), organele competente care au primit cererea constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, eliberează solicitantului “cartea de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii Europene”, în termenul prevăzut la alin. (4). ”

48. Iar în ceea ce privește perioada de valabilitate a acestui document, se menționează la Art. 17 din OUG nr. 102/2005 că:

„ Art. 17. - (1) Valabilitatea cărții de rezidență prevăzută la art. 16 alin. (4) este de până la 5 ani de la data emiterii, dar nu mai mare decât perioada de rezidență a cetățeanului Uniunii Europene al cărui membru de familie este.”

49. Față de cele arătate, se solicită Colegiului să observe că, inclusiv potrivit legii române, în speță dispozițiilor Art. 5 din OUG nr. 102/2005, **scutirea cetățeanului străin membru de familie al unui cetățean al Uniunii de obligativitatea deținerii unei vize valabile pentru țara de destinație intervine numai atunci când acesta deține o „Carte de rezidență pentru membru de familie al unui cetățean al Uniunii Europene”** — iar **NU** în ipoteza deținerii oricărui permis de ședere eliberat într-un stat membru UE.

50. Astfel, există o distincție între **"cartea de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii Europene"**, reglementată de dispozițiile OUG nr. 102/2005, și **permisele de ședere temporare sau permanente eliberate de către statele membre conform legislației lor naționale** — acestea din urmă neconducând la exceptarea persoanei de obligativitatea prezentării unei vize de intrare valabile pentru statul de destinație.

51. În acest sens, dispozițiile OUG nr. 194/2002 privind regimul străinilor reglementează condițiile și diferitele tipuri de permise de ședere ce pot fi eliberate cetățenilor străini, independent de existența sau nu a unui grad de rudenie al acestora cu cetățeni ai României.

Astfel, dispozițiilor Art. 107 din OUG nr. 194/2002 sunt recunoscute următoarele forme de permise de ședere:

"(1) Străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în România i se eliberează de către Inspectoratul General pentru Imigrări un permis de ședere, după cum urmează:

a) permis de ședere temporară, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară acordat prin viza de lungă ședere, cu excepția dreptului de ședere temporară în scop de muncă sau de detașare, ori, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

b) permis unic, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de muncă sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

c) Cartea albastră a UE, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de muncă în calitate de lucrător înalt calificat sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d) permis de ședere în scop de detașare, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d1) permis ICT, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d2) permis "mobile ICT", străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT în cadrul mobilității pe termen lung;

e) permis de ședere pe termen lung, străinului căruia i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung. "

52. Este evident că permisul de ședere pe termen lung și cartea de rezidență pentru membru de familie al unui cetățean UE sunt două documente distincte, care au baze legale diferite, și durate de valabilitate diferite, respectiv permisul de ședere pe termen lung al petentului a fost emis pentru o perioadă de 10 ani până la data de

19.07.2031, pe când cartea de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE ar fi putut fi emisă pe maxim 5 ani.

53. Cu privire la acest document, respectiv permisul de ședere, este important de menționat că legislația națională sau europeană nu prevede nicio derogare pentru posesorii unor asemenea permise de ședere de la regimul normal al vizelor. Scutirile/derogările de la regimul normal al vizelor sunt aplicabile doar cu privire la cartea de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE, așa cum rezultă din legislația europeană menționată mai sus.

54. Mai mult, în conformitate cu prevederile Directivei 2004/38 și a OUG 102/2005, cu modificările ulterioare, cartea de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE poate fi emisă de România numai unor cetățeni ale unor state non-UE, care sunt membri de familie al unui alt Stat Membru UE (i.e. altul decât România), în condițiile în care cetățeanul altui Stat Membru UE își stabilește reședința în România conform dreptului de libera circulație al cetățenilor UE în cadrul UE.

55. Așadar, petentul, ca soț al unui cetățean român, ar fi putut obține o carte de rezidență/un permis de rezidență menționat la Art. 10 din Directiva 2004/38 numai dacă soția sa romană și-ar fi stabilit reședința într-o altă țară membră UE decât România, conform reglementărilor emise de respectivul alt Stat Membru UE în aplicarea prevederilor Art. 10 din Directiva 2004/38. În această notă și ținând cont de aceste prevederi legislative UE trebuie analizat refuzul de îmbarcare al petentului.

56. Așadar, naționalitatea romană a soției petentului, coroborată cu permisul de ședere pe termen lung emis de România pentru petent, au semnalat operatorului de handling faptul că petentul nu deține documentele corespunzătoare de călătorie, respectiv au semnalat faptul că pasagerul nu deține un permis de ședere care să corespundă cerințelor prevăzute de de Art. 10 din Directiva 2004/38/CE.

57. Deci pretinsul răspuns "stupefiant" reclamat în petiție este doar constatarea stării de fapt care reprezintă un prim indiciu pentru operatorul de handling că pasagerul nu deține documente de călătorie corespunzătoare.

58. Site-ul oficial al Comisiei Europene detaliază aceste aspecte la adresa:
<https://europa.eu/youreurope/citizens/residence/family-residence-rights/non-eu-wife-husband-children/index.ro.htm>
<https://europa.eu/youreurope/citizens/residence/family-residence-rights/non-eu-wife-husband-children/indexen.htm>

Neprezentarea de către petent a documentelor de călătorie necesare. Refuzul justificat al agenților de handling de a permite îmbarcarea

59. Pentru intrarea pe teritoriul Italiei a unui cetățean non-UE, autoritățile italiene au instituit obligativitatea prezentării unei vize de către cetățeanul non-UE, chiar dacă acesta este membru de familie al unui cetățean UE și călătorește alături de acesta — condiție neîndeplinită de către petent, după cum recunoaște și acesta expres.

60. De asemenea, petentul nu deținea asupra sa nici o Carte de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE, singurul document care, potrivit legii, ar fi putut conduce la exceptarea acestuia de la obligativitatea deținerii vizei pentru a intra pe teritoriul Italiei, chiar și în condițiile în care călătorea însoțit de soția sa, cetățean român, Stat Membru UE.

61. Astfel, în data de 19.04.2022, petentul s-a prezentat deținând asupra sa numai pașaportul sau emis de Liban, fără nicio viză pentru Italia, și un „permis de ședere de pe

termen lung" valabil până la 19.07.2031, eliberat de autoritățile române în conformitate cu prevederile OUG nr. 194/2002. Petentul NU a prezentat o Carte de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE eliberată în conformitate cu dispozițiile art. 10 din Directiva nr. 2004/38, respectiv potrivit prevederilor OUG nr. 102/2005.

62. În aceste condiții, constatând faptul că petentul nu deține unicul document prevăzut de lege care ar putea să permită exceptarea acestuia de la obligativitatea deținerii unei vize de intrare pe teritoriul țării membră UE în care dorește să călătorească (Italia), agenții de handling au procedat în mod corect la refuzul îmbarcării acestuia.

63. Sub acest aspect, toate discuțiile pe care petentul le realizează pe marginea faptului că intrarea pe teritoriul altor state UE i-ar fi fost permisă în alte ocazii fără deținerea unei vize sunt mențiuni nerelevante, agenții de handling și Wizz Air fiind obligați să respecte prevederile legale aplicabile în cauză, independent de faptul că alte entități sau autorități au înțeles să aplice în mod corect aceste reglementări sau nu.

În plus, va rugăm să observați că petentul atrage atenția că pe pașaportul său s-au pus vize aplicate de poliția de frontieră. Însă, potrivit prevederilor Art. 5 (3) din Directiva 2004/38 prevede următoarele:

"(3) Statul membru gazdă nu aplică ștampila de intrare sau de ieșire în pașaportul membrilor de familie care nu au cetățenia unui stat membru, **dacă aceștia prezintă permisul de ședere menționat la articolul 10.**"

În măsura în care autoritățile de frontieră au pus vize pe pașaportul petentului este evident că acesta nu a prezentat "*permisul de ședere menționat la articolul 10*" din Directiva 2004/38.

64. Refuzul îmbarcării nu are nicio legătură cu naționalitatea petentului, ci cu faptul că acesta nu deținea o viză valabilă pentru a călători cu transportul aerian dintr-o țară non-Schengen (România) într-o țară Schengen (Italia).

65. De altfel, faptul că subscrisa a procedat în mod corect la refuzul îmbarcării se poate constata inclusiv prin raportare la mențiunile oficiale existente pe web site-ul Comisiei Europene - atașate în extras ca **Anexa 8**.

<https://europa.eu/voureurope/citizens/travel/entry-exit/non-eu-family/index.ro.htm#residence-doc-yes-non-schengen-to-schengen-l>

Mai precis, după bifarea căsuțelor relevante, respectiv:

- (i) a faptului că pasagerul are un permis de ședere eliberat de o țară din UE a cărei cetățenie o deține soția,
 - (ii) ca țara care a eliberat permisul de ședere este din afara spațiului Schengen, respectiv România,
 - (iii) ca pasagerul va călători într-o țară din spațiul Schengen, respectiv Italia,
- mesajul afișat este acela că există obligativitatea deținerii vizei de călătorie de către cetățeanul non-UE, chiar dacă acesta este membru de familie și însoțește un cetățean al unui stat membru UE (**Anexa 9**).

66. Potrivit informațiilor disponibile pe website-ul Comisiei Europene la link-ul mai sus menționat, pentru că petentul este căsătorit cu un cetățean al unei țări care nu se afla în Spațiul Schengen, nu este suficient ca aceasta să fie rezident al României și să călătorească cu soțul său, cetățean român, pentru a beneficia de scutirea de viză, ci acesta trebuia să obțină viză pentru a intra într-o țară din Spațiul Schengen, respectiv în Italia.

67. Astfel, această interpretare este susținută inclusiv de dispozițiile Art. 5 alin. (4) pct. 4 din OUG nr. 102/2005 unde se menționează că pentru a opera scutirea de obligativitatea deținerii vizei, **persoana în cauză trebuie să dețină un document care atestă „rezidența pe teritoriul unui alt stat membru în calitate de membru de familie al cetățeanului UE”** această sintagmă fiind cea folosită de dispozițiile Art. 10 din Directiva 2004/38, deci nu o referire la o permisele de ședere emise în baza unei legi naționale a statului UE în cauză.

68. **Agenții de handling efectuează verificările privind îndeplinirea condițiilor de călătorie pentru cetățeni non-UE între diverse țări europene** fie utilizând website-ul Comisiei Europene menționat mai sus, fie utilizând platforme informatice create în mod special în acest scop, cum ar fi platforma TIMATIC, pusă la dispoziție contra cost de IATA - **International Air Transport Association - a se vedea <https://www.iata.org/en/publications/timatic/>**

69. Așadar, un refuz la îmbarcare motivat de neîndeplinirea condițiilor de călătorie în privința unui pasager este rezultatul verificării situației de fapt cu sprijinul unor surse și baze de date oficiale, nu este rodul unei interpretări discreționare din partea agentului de handling sau a companiei aeriene.

70. Se depune atașat traducerea unui extras al platformei TIMATIC care precizează în mod expres ca pentru intrarea în Italia este necesară o viză. Singura excepție de la necesitatea vizei este în cazul membrilor de familie ai cetățenilor Elveției sau ai țărilor din Spațiul Economic European care dețin o carte de rezidență pentru un membru de familie al unui cetățean european emisă de România (Anexa 10).

71. Față de cele de mai sus, solicit să se observe caracterul vădit neîntemeiat al susținerilor petentului, agenții de handling ai furnizorului de servicii de handling al Wizz Air de la Aeroportul Timișoara procedând în mod corect la refuzul de îmbarcare a petentului ca urmare a nedeținerii unei vize valabile de intrare pe teritoriul Italiei și a neprezentării unui permis de ședere pentru membrul de familie al unui cetățean UE prevăzut de Art. 10 din Directiva 2004/38/CE.

Dreptul operatorului aerian de a refuza transportul

72. Potrivit prevederilor Art. 12 din Condițiile Generale de Transport Pentru Persoane și Bagaje în vigoare la data la care pasagerul trebuia să efectueze zborul, atașate în extras ca **Anexa 3**, Wizz Air în calitate de operator aerian și-a rezervat dreptul să refuze transportul pasagerilor în anumite situații, după cum urmează:

"12. REFUZUL TRANSPORTULUI

*Pe lângă circumstanțele definite în alte articole din prezentele Condiții generale de transport, **ne rezervăm dreptul de a refuza transportul, atât al Dumneavoastră, cât și al Bagajelor Dumneavoastră, în cazul în care:***
(...)

m. Nu dețineți un permis de îmbarcare valabil sau documente de călătorie valabile (inclusiv distrugerea acestor documente în timpul zborului) sau în cazul în care nu puteți prezenta la îmbarcare Documentele de călătorie utilizate pentru procedura de check-in online sau în cazul în care nu sunteți cetățean al ZEE/UE și ați utilizat serviciul

de check-in online, însă nu ați prezentat un permis de îmbarcare ștampilat la biroul de check-in;

n. Nu îndepliniți sau avem motive întemeiate să considerăm că nu îndepliniți condițiile de intrare în țările pe teritoriul cărora se află Punctul de escală stabilit sau Punctul de destinație (incluzând neîndeplinirea obligației de a furniza, pe Site-ul nostru web, informațiile referitoare la Documentele Dumneavoastră de călătorie cu cel puțin 4 ore înainte de ora stabilită de plecare a zborului pentru călătoriile către destinații în care furnizarea de astfel de informații este obligatorie);"

73. De asemenea, conform Art. 11 din Condițiile Generale de Transport Pentru Persoane și Bagaje în vigoare la data la care pasagerul trebuia să efectueze zborul, atașate în extras ca **Anexa 3**:

"11. DOCUMENTE DE CĂLĂTORIE

Aveți obligația să aveți cu Dumneavoastră documentele necesare pentru intrare, ieșire, documentele medicale sau alte documente solicitate de Țările cuprinse în Itinerar și să respectați normele și regulamentele relevante aplicate în Țările cuprinse în Itinerarul de zbor. Documentele de călătorie utilizate la controlul vamal și la îmbarcare trebuie să fie aceleași cu cele pe care le-ați utilizat pentru check-in. Wizz Air nu își asumă răspunderea pentru existența, proprietatea asupra și valabilitatea Documentelor Dumneavoastră de călătorie. În cazul nerespectării acestor condiții sau în cazul în care Documentele Dumneavoastră de călătorie sunt necorespunzătoare sau incomplete, nu ne asumăm răspunderea pentru eventualele daune rezultate. "

74. Condițiile Generale de Transport Pentru Persoane și Bagaje reprezintă contractul de transport încheiat între pasager și operatorul aerian.

75. Contractul de transport aerian se încheie prin achiziția de către pasager a unui bilet de avion pentru un zbor operat de operatorul aerian, în procedura de achiziție a biletului, o condiție esențială pentru a finaliza achiziția biletului de avion este ca, pasagerul trebuie să citească și să fie de acord cu Termenii și condițiile generale de transport. Și în procedura de check-in, pasagerul este rugat să citească și să fie de acord cu Termenii și condițiile generale de transport. **Contractul de transport aerian este prin esență un contract încheiat la distanță, prin mijloace electronice. Astfel, încheierea contractului de transport aerian se efectuează prin bifarea de către pasager a diverselor căsuțe de informare și în final plata biletului de avion.**

76. Bifarea de către pasager a căsuței prin care acesta confirmă că a citit și că este de acord cu Termenii și condițiile de transport este o condiție anterioară achiziției biletului de avion. Astfel, pasagerul în cazul în care nu este de acord cu Termenii și condițiile de transport acesta are posibilitatea de a nu achiziționa biletul de avion.

Achiziția biletului de avion reprezintă dovada deplină că pasagerul a citit și a fost de acord cu Termenii și condițiile de transport în vigoare la data cumpărării biletului, altfel neputând achiziționa biletul.

Orice bilet de zbor achiziționat pentru zborurile Wizz Air operate din România implică un contract de transport aerian încheiat cu Wizz Air Hungary Zrt.(Ltd).

77. Prin achiziționarea biletului de avion de la Wizz Air, Petenta a confirmat că este de acord cu prevederile Condițiilor Generale de Transport pentru Persoane și

Bagaje, și astfel trebuia să se asigure ca îndeplinește condițiile de intrare în țara către care călătorea, asumându-și că exista posibilitatea ca Wizz Air să aibă motive să considere că nu îndeplinește condițiile de intrare în Germania.

78. Operațiunile de handling la sol cu privire la zborurile Wizz Air, inclusiv procedura de imbarcare, se efectuează conform unor reguli stricte. Aceste reguli se regăsesc în Ground Handling Manual - Manualul de manipulare la sol, cea mai recentă versiune a acestuia fiind cea valabilă din 4 noiembrie 2021, i.e. deci valabilă și la data zborului pasagerului petent, i.e. 19.04.2022.

79. Agentul de handling este obligat să respecte prevederile Manualului de manipulare la sol, precum și prevederile legale relevante care au legătură cu îndeplinirea condițiilor de călătorie.

80. Conform Art. 1.1.5 din Manualul de manipulare la sol al Wizz Air - a se vedea **Anexa 11**, în extras și traducere certificată:

"Documente de călătorie și verificarea (acestora — n.n.)

*Este propria responsabilitate a pasagerului de a avea documentele de călătorie necesare (pașaport, carte de identitate națională, viza, etc.), **certificate de vaccinare si de a respecta toate cerințele tarii in care călătorește.***

Același document prezentat la check-in ul online trebuie prezentat la punctul de securitate al aeroportului si la poarta de imbarcare.

Aspecte generale:

g. Verificați documentele de călătorie pentru destinație.

h. Verificați viza sau condițiile/limitările de intrare, dacă este cazul [...]

In cazul in care pasagerul nu respecta cerințele aplicabile ale tarii de destinație acestuia/acesteia nu i se va permite sa calatoreasca. "

Prevederile din Condițiile Generale de Transport si din Manualul de manipulare la sol ale Wizz Air cu privire la condițiile de călătorie si imbarcarea pasagerilor sunt emise tocmai in scopul de a respecta reglementările Europene, precum si pe cele specifice ale tarilor membre privind condițiile de călătorie intre tari.

81. Prin urmare, Petentul nu ar fi fost refuzat la imbarcare datorită naționalității/cetățeniei acestuia sau pentru că este cetățean non-UE, ci din cauza faptului ca nu a prezentat documentele necesare în vederea călătoriei spre și intrării în țara de destinație, i.e. NU avea viza pentru Italia și nici vreun permis de ședere care să îndeplinească condițiile prevăzute de Art. 10 din Directiva 2004/38/CE și să îl scutească de la a deține viza.

82. De altfel, petentul nu a făcut dovada efectuării procedurii de check-in pentru zborul la care pretinde ca ar fi fost refuzat la imbarcare. În lipsa efectuării procedurii de check-in, petentul nu ar fi putut să efectueze zborul. Neefectuarea formalităților de check-in rezultă atât din documentele depuse de petent, respectiv doar rezervările pentru zbor (nu au fost depuse niciun ticket de imbarcare care rezulta ca urmare a efectuării procedurii de check-in), petentul a depus doar rezervarea, respectiv documentul intitulat „Privire de ansamblu asupra rezervării”, document care a fost emis după decolarea zborului, așa cum rezultă chiar din acesta. Operațiunile de check-in sunt efectuate în prealabil. Astfel, petentul ar fi trebuit să furnizeze dovada efectuării check-in-ului, respectiv ticketele de imbarcare.

De altfel, nici în baza de date a Wizz Air, petentul nu apare cum ca și-ar fi efectuat formalitățile de check-in. Astfel, în lipsa îndeplinirii formalităților de check-in, nici nu se poate considera că petentul a fost refuzat la imbarcare.

83. În acest sens se transmite atașat ca **Anexa 12**, extrase din baza de date a Wizz Air care privesc istoricul rezervării [REDACTED] și din care reiese ca pasagerii care aveau rezervarea respectivă au fost „no show”, respectiv nu s-au imbarcat.

84. În concluzie, agenții de handling acționând pentru Wizz Air la Aeroportul Timișoara și- au îndeplinit obligația legală de a se asigura că pasagerii zborului din 19.04.2022 pe ruta Timisoara-Bari îndeplinesc toate criteriile legale de călătorie în spațiul Schengen, solicitând petentei prezentarea documentelor în acest sens, **în speța de față fiind vorba strict de aplicarea conformă a legii, nu de o discriminare între cetățenii UE și non- UE cu privire la condițiile de zbor în cadrul Uniunii Europene.**

85. Așadar, motivele care au stat la baza aspectelor sesizate de către petent, i.e. refuzul la imbarcare, sunt:

- neprezentarea documentelor necesare intrării în țara de destinație, i.e. lipsa viza pentru Italia;
- neprezentarea de către petent a unei cărți/permis de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE emis în conformitate cu prevederile Art. 10 (1) din Directiva 2004/38, care ar fi justificat o scutire de la obligația de a obține viza pentru Italia;
- necesitatea respectării de către agentul de handling și compania aeriană a prevederilor legale europene privind condițiile de călătorie pentru cetățenii non-UE membri de familie ai unui cetățean UE.

Refuzul de imbarcare nu se referă la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în Art .2(1) din OG 137/2000.

În speța, NU avem de-a face cu persoane aflate în situații comparabile, respectiv petentul și membrii familiei sale NU sunt în situații comparabile, întrucât petentul [REDACTED] este singurul dintre cei cinci care nu este cetățean al unei țări UE, situație în care, conform legislației europene și naționale prezentate în detaliu mai sus, acesteia îi sunt aplicabile condiții de călătorie, i.e. să dețină viza sau să dețină carte de rezidență a unui membru de familie al unui cetățean UE, emisă conform Art. 10 (1) din Directiva 2004/38.

86. Nici alți pasageri ai zborului din 19.04.2022 pe ruta Timisoara-Bari nu s-au aflat în situații comparabile cu petentul, astfel încât să existe o situație în care un alt cetățean libanez căsătorit cu un cetățean român să îi fi fost permisă imbarcarea pe ruta Timișoara Bari deși nu ar fi avut viza pentru Italia și nici nu a prezentat carte de rezidență a unui membru de familie al unui cetățean UE, emisă conform Art. 10 (1) din Directiva 2004/38.

87. Petentul menționează, fără să dovedească în vreun fel, faptul că anterior au călătorit în alte țări ale „spațiului european”, deși nu avea viza sau carte de rezidență a unui membru de familie al unui cetățean UE, emisă conform Art. 10 (1) din Directiva 2004/38.

88. Orice caz de refuz de imbarcare pentru neîndeplinirea condițiilor privind documentele de călătorie beneficiază de o analiză foarte atentă, pentru ca Wizz Air să dorește, ca orice companie aeriană, să transporte cât mai mulți pasageri, cu respectarea

regulilor privind condițiile de călătorie - Wizz Air își dorește să respecte regulile europene privind condițiile de călătorie.

89. PROBE: înscrisurile anexate prezentului Punct de Vedere, înscrisurile existente la dosar

Anexa 1 împuternicire avocațială;

Anexa 2 Extras din baza de date Recom Online a Registrului Comerțului privind Wizz Air Hungary Ltd Budapest - Sucursala Otopeni;

Anexa 3 Extras din Condițiile Generale de Transport ale Wizz Air valabile la data zborului;

Anexa 4 Copie Sentinta Civila nr. 5149/09.07.2020 emisa de Judecatoria Iasi, nepublicata;

Anexa 5 Copie Decizia nr. 1262/22.04.2021 a Tribunalului Iasi, definitivă;

Anexa 6 Copie Decizia nr. 284/2016, Înalta Curte de Casație și Justiție și Justiție a României, Secția a II-a Civilă;

Anexa 7 Copie a Deciziei nr. 624/18.05.2021 în dosar nr. 25277/94/2019 al Tribunalului Suceava - Secția a II-a Civilă (declinat), definitivă, nepublicată.

Anexa 8 Extras privind mențiunile oficiale existente pe web site-ul Comisiei Europene referitoare la Documente de călătorie pentru membrii de familie din afara UE ai cetățenilor europeni;

Extras privind Documente de călătorie pentru membrii de familie din afara UE ai cetățenilor europeni, caz practic din România în Italia, cetățean non-UE;

Anexa 10 Extras din TIMATIC privind condițiile de viza pentru Italia, cu traducere certificată;

Anexa 11 Extras din Manualul de manipulare la sol al Wizz Air, cu traducere certificată;

Anexa 12 Extras din baza de date a Wizz Air privind operațiunile înregistrate în legătură cu rezervarea [REDACTED]

Motivare în fapt și drept

90. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul, cetățean libanez, rezident pe termen lung în UE, căsătorit cu persoană de cetățenie română, reclamă faptul că, în data de 19.04.2022, reclamatul a refuzat îmbarcarea pentru zbor Italia pe motiv că este cetățean non-UE și nu are viză pentru țara de destinație.

91. **În drept**, pornind de la definiția generală a discriminării cuprinsă în dispozițiile art. 2 alin.1 din Ordonanță, deducem că pentru a reține existența unei fapte de discriminare trebuie îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință; existența unui criteriu de discriminare, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1; tratamentul diferențiat să aibe ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile, conform art.1 alin.3 din ordonanță;

existența unei legături de cauzalitate între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare.

92. Raportat la prezenta speță, elementele faptei de discriminare, astfel precum au fost evidențiate mai sus, potrivit art. 20 alin. (6) din Ordonanță, trebuiesc dovedite, cu un minim de probatoriu, astfel încât să se poată crea o prezumție simplă de discriminare, de către petent. Ulterior, după ce petentul probează faptele, intervine principiul răsturnării sarcinii probei potrivit căruia partea reclamată are obligația de a dovedi că faptele nu au fost săvârșite sau că acestea nu sunt fapte de discriminare (Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fata Colegiului director se poate invoca orice mijloc de proba, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice), precum și art.72 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor (Petentul, respectiv persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare.)

93. În raport cu susținerile petentului și înscrisurile depuse la dosar, Colegiul director constată următoarele:

- refuzul la îmbarcare a fost cauzat nu de vreun considerent legat de naționalitatea sau originea petentului, ci de faptul că petentul nu a prezentat documente de călătorie corespunzătoare care să îi permită călătoria la bordul aeronavelor Wizz Air către destinația Italia. Nerespectarea legislației internaționale în vigoare a dus la refuzul îmbarcării petentului, în sensul că nu a prezentat documentele necesare în vederea călătoriei în țara de destinație, respectiv viza pentru Italia sau permis de ședere care să îndeplinească condițiile prevăzute de Art. 10 din Directiva 2004/38/CE care să îl scutească de la a deține viza; pentru intrarea pe teritoriul Italiei a unui cetățean non-UE, autoritățile italiene au instituit obligativitatea prezentării unei vize de către cetățeanul non-UE, chiar dacă acesta este membru de familie al unui cetățean UE și călătorește alături de acesta, condiție neîndeplinită de către petent.

- de asemenea, petentul nu deținea asupra sa nici o Carte de rezidență pentru membru de familie al unui cetățean UE, singurul document care, potrivit legii, ar fi putut conduce la exceptarea acestuia de la obligativitatea deținerii vizei pentru a intra pe teritoriul Italiei, chiar și în condițiile în care călătorea însoțit de soția sa, cetățean român, Stat Membru UE;

94. Art. 5 din Directiva 2004/38 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora **Directiva 2004/38**") prevede următoarele:

*"(2) Membriilor de familie care nu au cetățenia unui stat membru li se cere numai să posede o viză de intrare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 sau, dacă este cazul, cu legislația internă. În sensul prezentei directive, deținerea **permisului de ședere valabil menționat la articolul 10** scutește membrii de familie de obligația de a obține o viză. Statele membre acordă acestor persoane toate facilitățile pentru a obține vizele necesare. Aceste vize se eliberează gratuit, în cel mai scurt termen și pe baza unei proceduri accelerate.*

(3) Stalul membru gazdă nu aplică ștampila de intrare sau de ieșire în pașaportul membrilor de familie care nu au cetățenia unui stat membru, dacă aceștia prezintă permisul de ședere menționat la articolul 10. "

Art. 10 din aceeași Directiva 2004/38 prevede:

"(1) Dreptul de ședere al membrilor de familie ai unui cetățean al Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru se confirmă prin eliberarea unui **document intitulat „Permis de ședere de membru de familie pentru un cetățean al Uniunii** în termen de cel mult șase luni de la data la care aceștia prezintă cererea. O confirmare a depunerii cererii pentru permisul de ședere se eliberează imediat. "

95. În ceea ce privește valabilitatea permisului menționat la Art. 10 din Directiva 2004/38, Art. 11 din aceeași Directiva 2004/38 menționează că:

„(1) Permisul de ședere prevăzut la articolul 10 alineatul (1) este valabil timp de cinci ani de la data eliberării sau pe perioada prevăzută de ședere a cetățeanului Uniunii, în cazul în care această perioadă este mai mică de cinci ani. "

96. Astfel, singurul document recunoscut de către legiuitorul european ca instituind un regim derogatoriu de la obligativitatea deținerii vizei de către resortisanții unor țări terțe ce dețin calitatea de membri de familie ai unor cetățeni UE este reprezentat de către acest „Permis de ședere de membru de familie pentru un cetățean al Uniunii” — **orice alt document sub titulatura de „permis de ședere” eliberat de către autoritățile naționale ale statelor membre neconducând la scutirea de la obligația deținerii vizei de către cetățenii non-UE.**

97. Procedura de eliberare a acestor **Permise de ședere** de membru de familie pentru un cetățean al Uniunii a fost transpusă în legislația națională prin dispozițiile OUG nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene (**"OUG 102/2005"**).

98. În acest sens, potrivit dispozițiilor Art. 16 din OUG nr. 102/2005:

"(1) *În vederea luării în evidență și eliberării cărții de rezidență, membrii de familie prevăzuți la art. 12 alin. (2) trebuie să depună la sediul formațiunii teritoriale competente a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 3 luni de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de următoarele documente:*

a. *pașaport valabil;*

b. *actul de stare civilă care atestă existența căsătoriei sau, după caz, documentul care atestă legătura de rudenie cu cetățeanul Uniunii Europene, în condițiile art. 9 alin. (6). (...)*

(4) *La depunerea cererii prevăzute la alin. (1) organele competente eliberează solicitantului o adeverință care face dovada dreptului de rezidență până la eliberarea cărții de rezidență. Cartea de rezidență va fi eliberată. în cel mult 90 de zile de la depunerea cererii.(...)*

(6) *Dacă, pe baza verificărilor prevăzute la alin. (5), organele competente care au primit cererea constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, eliberează solicitantului "cartea de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii Europene", în termenul prevăzut la alin. (4)."*

Iar în ceea ce privește perioada de valabilitate a acestui document, se menționează la Art. 17 din OUG nr. 102/2005 că:

„ Art. 17. - (1) Valabilitatea cărții de rezidentă prevăzută la art. 16 alin. (4) este de până la 5 ani de la data emiterii, dar nu mai mare decât perioada de rezidență a cetățeanului Uniunii Europene al cărui membru de familie este.”

98. Față de cele de mai sus, potrivit legii române, în speță dispozițiilor Art. 5 din OUG nr. 102/2005, **scutirea cetățeanului străin membru de familie al unui cetățean al Uniunii de obligativitatea deținerii unei vize valabile pentru țara de destinație intervine numai atunci când acesta deține o „Carte de rezidență pentru membru de familie al unui cetățean al Uniunii Europene”, iar nu în ipoteza deținerii oricărui permis de ședere eliberat într-un stat membru UE.**

99. Astfel, există o distincție între **„cartea de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii Europene”,** reglementată de dispozițiile OUG nr. 102/2005, și **permisele de ședere temporare sau permanente eliberate de către statele membre conform legislației lor naționale** — acestea din urmă neconducând la exceptarea persoanei de obligativitatea prezentării unei vize de intrare valabile pentru statul de destinație.

100. În acest sens, dispozițiile OUG nr. 194/2002 privind regimul străinilor reglementează condițiile și diferitele tipuri de permise de ședere ce pot fi eliberate cetățenilor străini, independent de existența sau nu a unui grad de rudenie al acestora cu cetățeni ai României.

101. Astfel, potrivit dispozițiilor Art. 107 din OUG nr. 194/2002 sunt recunoscute următoarele forme de permise de ședere:

“(1) Străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în România i se eliberează de către Inspectoratul General pentru Imigrări un permis de ședere, după cum urmează:

a) permis de ședere temporară, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară acordat prin viza de lungă ședere, cu excepția dreptului de ședere temporară în scop de muncă sau de detașare, ori, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

b) permis unic, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de muncă sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

c) Cartea albastră a UE, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de muncă în calitate de lucrător înalt calificat sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d) permis de ședere în scop de detașare, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d1) permis ICT, străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d2) permis "mobile ICT", străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT în cadrul mobilității pe termen lung;

e) permis de ședere pe termen lung, străinului căruia i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung. ”

102. Este evident că permisul de ședere pe termen lung și cartea de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE sunt două documente distincte, care au

baze legale diferite, și durate de valabilitate diferite, respectiv permisul de ședere pe termen lung al petentului a fost emis pentru o perioadă de 10 ani până la data de 19.07.2031, pe când cartea de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE ar fi putut fi emisă pe maxim 5 ani.

103. Cu privire la permisul de ședere, este important de menționat că legislația națională sau europeană nu prevede nicio derogare pentru posesorii unor asemenea permise de ședere de la regimul normal al vizelor. Scutirile/derogările de la regimul normal al vizelor sunt aplicabile doar cu privire la cartea de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE, așa cum rezultă din legislația europeană menționată mai sus.

104. Mai mult, în conformitate cu prevederile Directivei 2004/38 și a OUG 102/2005, cu modificările ulterioare, cartea de rezidență pentru membru de familie a unui cetățean UE poate fi emisă de România numai unor cetățeni ale unor state non-UE, care sunt membri de familie ai unui cetățean al unui alt Stat Membru UE (i.e. altul decât Romania), în condițiile în care cetățeanul altui Stat Membru UE își stabilește reședința în România conform dreptului de libera circulație al cetățenilor UE în cadrul UE. Așadar, petentul, ca soț al unui cetățean român, ar fi putut obține o carte de rezidență/un permis de rezidență menționat la Art. 10 din Directiva 2004/38 numai dacă soția sa română și-ar fi stabilit reședința într-o altă țară membră UE decât România, conform reglementărilor emise de respectivul alt Stat Membru UE în aplicarea prevederilor Art. 10 din Directiva 2004/38.

105. Prin urmare, reiterând faptul că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui **criteriu** și o **situație de comparabilitate**, ceea ce presupune o **legătură de cauzalitate** între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis, Colegiul director constată că, în prezenta speță, **nu există raport de cauzalitate între criteriul "naționalitate libaneză" și refuz îmbarcare**, conform art. 2, alin.(1) din OG nr. 137/2000, partea reclamată prin punctul de vedere a argumentat motivația juridică care a stat la baza deciziilor luate cu privire la acest aspect, și anume acela că petentul nu a prezentat documentele necesare în vederea călătoriei spre și intrării în țara de destinație. Nu a avut viză pentru Italia și nici vreun permis de ședere care să îndeplinească condițiile prevăzute de art. 10 din Directiva 204/38/CE și să îl scutească de la a deține viza. Astfel spus petentul nu a îndeplinit obligațiile legale instituite de legislația europeană.

106. Examinând sesizarea petentului și dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare conform art. 2, al.1 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu reprezintă discriminare așa cum este prevăzută de art. 2, alin. (1) din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare; (se respectă legislația internațională în vigoare)

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Redactat și motivat la data de: 22.08.2023

Motivele de fapt și de drept: V.F./P.C.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

